

U NAJBRANJIVIJU DOBU

Naš odnos prema ljepoti
formira se u najranjivijoj dobi.
Istovremeno se razvijaju naša pluća i plesni zalisci.
Dok lasice dokumentiraju tajni život naših igračaka.

Svi smo mi dio istog sna. U koroni majčinskih grudi.

KOLJENA OD KARAMELA

Kad se u Splitu pojavi jedan paradigmatiski zanimljiv pjesnik
- s kompletom druidskih agregatnih stanja... to vam je

kao kad stotinu speleologa gradi polispasonosnu brodicu.

Nešto kao samooslikavanje ponora. Divljim groždicama
intubiranog nevremena.

Vjernik si. Tihe kongregacije neškodljiva poluosmijeha.
Vani je porubljena noć. Vestalke lete u V formaciji.

MEDITACIJA O INFINITEZIMALNOJ ZALJUBLJENOSTI

U zrcalno zakrvavljenim lovočuvarskim vremenima, bez ijedne dvodihalice,

mrak je opskrbljen rašljarskim apokopama,
onkraj Krleže.

Veoma lijepe kišne kapi, prepune drakonske kornjačnosti,
spremne su proživjeti idilu iks-ipsilonskih značenja, preočitu ljubav,
štoviše, naučiti solarni solfeggio bezazlenih i đakonima ne-
poznatih šumskih životinja, pa čak i pohađati dopunsku nastavu iz
fonetike niječno kuvertiranih tumora. Te:- veoma lijepe, kapi
najtiše kiše;

zbilja luduju.

Bez nas.

DA

Nisam intelektualac.

Srećom, nisam dovoljno pametan.

Svaki dan svaku misao staviti na odgovarajuće mjesto.

Svaki dan svom snagom odgovarati na zijeve izvana.

Svaki dan kroz tisuću monotonih vruja tražiti i ne pronaći

bolju zamjenu za neeuklidsko proljeće.

Svijet je dosljedan borov tramvaj.

Nastojim ostati nježan i pravedan.

TU JE

I svom dušom znadeš da je istina.
Jer je svojom kosom u tebi dijete rodila.
Kao kakva luckasta i sveukupna životinja.
Vjerna i strpljiva kao seoska geometrijska učila.

I ti ju voliš. Pomalo junački, a pomalo kukavički.
U cjelini, ljudski.

ZAVODNIČKI POGLED PREKO CVJETNOG GRUDOBRAHA

Podosta podosta mrava iz horde Galileo Galilei.
Ishmaelovski plexus i juvenilne karnevalske
zečje uši.

Rizik je opet *in*.

MARK ROTHKO POPUNJAVA POREZNU PRIJAVU

Obrazac je otisnut u plavoj i sivoj.
Dok je Mark pomalo ljubičast. Rothko je uzoran američki državljanin. Odveć osjetljiv na odveć crvene nijanse restoranski crne i nenadmašno crvene.

Umjetnik u svadljivom izdanju odabire francuske žilete za filharmonijsko brijanje. Rothko je dakako prekrupan za stanovite oblike dosjetljivosti.

Hej, možeš li me uopće vidjeti?!
To je siže Rothkovog obraćanja bojama.

VOLJETI

Voljeti
znači istezati svilen osmijeh
iz anđeoskih pobuda

dok vani pljušti kritika.

IZRIČITA POHVALA SUNCU

Ireni Matijašević

Tek tu, na zemlji, sunce otkriva svoje urnebesno lice.
Ja volim ovdašnje sunce. Hrastovo sunce.
Jarko sunašće drvenih brodica. Sunce moje
mistično izkožarene kože. Ono osobito sunce
pjesničkih stremljenja – u med. I klin.
Sunce koje se zna zanijeti grohotom ljubavnika. Tvoje
sunce. Čvrsto sunce dijamantnih pantera.
Volim sunce koje izmiče filozofijskom nagonu.
Napose volim kad se smiješ.

APOKRIFNI PLJESAK JEDNOM RUKOM

Imam novi dodir
Ima tako malo veze sa sigurnošću
Vuk se zasitio glagola blejati
Bilo bi glupo podcijeniti takvog vuka

Točno znam što mi se događa
Nadrastao sam zbilju mačjeg klupka
Otpočinje kultura orlove ovrhe
Puno strože razumijevanje niskosti

Uz novi dodir ide i novi dah
Savršeno nevičan zaposjedanju slovnih mjesta
Sposoban je odvojiti misterij od tajne
I u tome nema ničeg literarnog

SUPERNOVA

Svemu je prethodio brodolom
Svijet su nastanile četinjače i opruge
Zatim su nadošli bunari
I konačno jabuke

S jabukama otpočinje moda krutih goriva
Fosilna goriva – prapostojbina skakavaca
Vatra je naposljetku izumila kartografiju
I to su prvi zaveslaji moderniteta

Iste godine su se vjenčali durbin i doktrina
Svadba je bila nenadjebiva
Ljubica se esencijalno rasplesala
U Koperu se nešto odlomilo

Francuz se narugao potenciji otoka
Završena je kratka povijest ničega
Ljubavnici izdišu vrelu mitologiku dunja
Roje se kristali samooprašena dubaia

POZDRAV IZ KARAKAŠEVE ŠUME

U ličkim šumama rastu norveški fjordovi.
Tamo se grlati i gvoždenu tihi očevi odgajaju
kao nježni samuraji.

Učitelji stječu vlasništvo nad spartanskom mehanizacijom
sirovom dosjelošću. Na ličkim sijelima

riječi ljubuju kao vukovi. Lijepo Ličanke

vilinske dragocjenosti
sveđer pohranjuju
u marijanske podlaktice.

Zaporke i vatrozidi izgledaju se do smrti. Zarana učimo
skijati golim mislima.

DETOKS PLAVOG AVIONA

Najljeskutaviju poeziju treba predavati na sveučilištima kvantne gramatike, kozmologije, nanodiplomacije i egzobiologije:-
i ne dopustiti, i ne dopustiti, i ne dopustiti

fetišu gladne fronte
da se burzopleto razmaše
i povrijedi ono; ono

naizgled niotkud.

Vjerskoj dogmi valja vratiti pulpu delfina.
Opetujem; nije točno da se Isus nikad nije smijao.
Smijao se kao lik & opus W. A. Mozarta u češkoj režiji
holivudskog extraordinariusa Milosa Formana.

Ako mene pitate, ovo je najvažnije u životu:
čitati Ibsena, režirati Ibsena, zaboraviti Ibsena.

KAO ZIMOM SAZRELO VOĆE

Sav od zemlje
Sav od mora

Ja sam usnuli čelik otkazanog leta
Ja sam povratna sprega ambulantičkih kola
Ja sam Savle koji iskašlja presoljene skuše
U ulju od helebarde
Tko sam ja?

Ja sam stidna uš Hankove samoukamaćene mahnitosti
Kao i drugi lažnjaci na estetičkim steroidima
Ja sam Šalamunov šegrt bez pjesmohuškačke licence
Ja sam zvonarska mošnja u zijevu lakanovskih označitelja
To sam, dakle, ja?

Ja sam neobvezujuća ponuda osvetničkog pohoda
Nijem kao mrko stovarište pokradene tišine
Ja sam vojnik i milosnik najsuptilnije pustinje
Ja sam potkivač zvijezda, i ranarnik papira
Zbilja, tko sam ja?

Ja sam izbunarena štikla tvoje tuareške dokolice
Ja sam ptičja sekundarka herojskog straha
U srcu anti-age poezije
Ja sam neucrtana tinolovka u anamnezi shizoidne Europe
Gospode, tko sam ja?

Sav od bijesa
Sav od mraza

Kao zimom sazrelo voće

PRIJE OLUJE

Zelembaći, i zdjelične kosti sisavaca šmugnuli su u fildžane tišine
Vjetar pobenavio, sav zemljast u licu – i drvo strepi Dok
Elektricitet otkazuje punomoći udžbeničkim natuknicama

Pijetlova kresta doseže ćuh bogumilskog zrenja
Poljički skarabeji iskašljavaju hidrauličke otkaze žarišnim očevicima
A muhe sijeku transatlantsku kenjažu, unisono i poprečno

Duša se nasumorila kao vangogovske cokule
Galebovi šestare drakonske kazne mikrotribunala
Vatrokradice se reinkarniraju u neohabsburške balegare

LJETO

Uplovilo je u stenografiju splitskog kreacionizma
kao pravo & navika mezokozmičke zezancije
Palača je isturila svoje neonske grudi
nudeć remix med & izvanparnično mlijeko

Molekule plivanja ubrzavaju depilacijski ciklus
Pjesnici prelaze na škorpionsko računanje vremena
U prikrajku drijemaju opožarene kazaljke ludila
Maestral se proteže od šapata do pomame

Gustirne nježno prikrivaju svoju hladovitu nervozu
I kao da nikog nije briga što poskoci sodomiziraju
ljeskutave dramolete analitičkog korteksa

Ne vidim zašto bi baš golubovi trebali znati
što je to šalamunski sonetoid *in aperta luce*
kad su im refleksi tako mili & teslijanski čisti

SPLIT

Grad je premrežen kladioničarskim koeficijentima.
Nema trsa koji nije ranjen trulim nadanjima.
Subotom poslijepodne običava odrijemati,
ali ga bude grlati češki viceprvaci
u zbornom oblokavanju.

Umjetnici izlažu svoje vazektomične tjeskobe.
A sve to gledaju prekogranično usplahireni Japanci.
Praznovjerne legije Dalekog istoka
nastću na palac Grgura Ninskog.
Nema hospicija za crijepove gradske starine.

Neobordijanci su razvukli krinku civilne avijacije.
Jedino šuma nije sarkastična.
Ali, ona diše abdominalno i proviteški,
i doima se predaleko.
Poput cjelozagonetnog Zagreba.

ZMIJSKI STOL TOMAŽA ŠALAMUNA

Od kozmopolitske iverice.
I samoozloglašene politure, dakako.
Takav stol ne fetišizira kvadraturu pjesničkog kružoka.
Učvršćen skatološko-renesansnim vijcima.
Infrautživ.
Pod njim su začete vulkanske mimikrije.
I spasonosne nedosljednosti.
Unikatan primjerak posrnule pjesničke industrije.
Zastrašujuće običan stol.
Veleumno rasvijetljen retortama objesti i mrkopoja.
Otporan na kopitarske tendencije, razumije se.
Prekrasan stol.
Bezmaloplatonske subatomske invokacije.
I to je stol koji meni naravno pripada.
Po pravu ničeg mukotrpnog.

POČELO VIRTUOZNOSTI

Ani Jelinić

Tama je ukusna višnjevača. Od kupusa i primarnih brojeva.
Svjetlo je pružna bregovitost
Što gordom bešavnošću jezika draži
Pjesničke aporije. No srećom, sve što je ishitreno,
Zašuti, odnosno, zaustavi se:-
U žuboru vode. Od čega Bog sačini ženu i sve njene
Načine. Zatim

mudrima naloži lomljenje kruha, vatrogasnim rukama,
Te im darova iglu opojne lapidarnosti:- da praočevima
zagospodare. Do dostojevskijejskih razmjera.

Atomizirana socijalna čestica napipa rastuženog Orfeja
- i lanu: trampolin!

KRASZNAHORKAIJEV KOZJI SIR

1

Nikad nećemo doznati
Koliko je savršenstva bilo u cjelini
Jer smo zaspali u sitnu nezgodu rođenja
I briznuli u bezokusan plač

2

Transhumanizam prijeti opstanku poezije
Ja supotpisujem osudu aviomakadamskih fanatika
Ja vjerujem u plesni zanos i sladoledne brčiće Mediterana
Naročito volim kuditi Martekovu ljubav prema olovci

3

Napeto iščekujem drugi dolazak tamagochia
Jer njegovo je gnijezdašće u borama

4

O kad bismo samo znali koliko je Stockholm nešvedski u svibnju

GURĐIJEV

Čudak britke fizičke komunikacije. Mahnit drvosječa.
Ur sportaš. I, susljedno, prvak koječega.
Čovjek sukusne emotivnosti. Graditelj utočišta. Za
pjesnike i druge izumrle elipse. Studiozno tapecira ženske bicikle
(u slobodno vrijeme). Revolucionar. Protupapa.
Znanstvenik kristalne naobrazbe. Famosni treći čovjek.
Četvrti čovjek. Onaj koji produbljuje transversalno disanje kod
Trećeg čovjeka.
Peti čovjek. Razgoni ortodoksiju (i kuriozitet!) u među-
zvjezdanim vokabularima. I prezire (kao rijetko tko) koncept
filter vrećice za slobodu.
Šesti čovjek. Vodeničar. Sirijski prokurator okretnog momenta.
Još od prapovijesti Ziona baždari iluminacije mentola.
Sedmi čovjek. S jednom sedminom sebe pobjeđuje
Sedam smrtnih grijeha. Jednom je sudjelovao na šahovskom turniru
XXI. kategorije, i zauzeo izvrsno 3. mjesto. Iza B. Tarra i M. Duchampa.

LJUBAV JE SUROV POSAO

Ako ikad odlučim objaviti novu hermeneutiku svojega srca,
To će biti neužurbana fizionomija patagonijskog vidara
Koji uspješno liječi neuralgiju gladijatorske zore.

DEVET OSMIJEHA TIŠINE

Žubor vode

Humor sunca

Karneval mjeseca

Dojke utočišta

Kormilo ideje

Fejsbuk Isusa Krista

Altruizam pećine

Meden medvjed istine

Meke sandale samoće

JER MOŽEŠ

Udahni vučji apokrif.
Izdahni otključalu poeziju.

VIDIOC IZ DOBROTE

U spomen don Branku Sbutegi

Prejasne su samo zvijezde,
i želuci ojađene sirotinje.
Sve drugo je ravno pokušaju
da se telefonira još neizlegloj oluji.

O tome je krasnoslovio Crnjanski
u tunelu svračje nesanice.

NOOSFERA

Piketty u Agramu.

Murakami u Stockholmu.

Tesla u dalekovodu.

Durrell u ekstazi.

Houellebecq u supermarketu.

Cortazar u Buenos Beogradu.

Bukowski u krvi.

Krleža u crvenkapici.

Tarkovsky u nježnom sjećanju.

Dragojević u pronađenim postolama.

Ja na fejsbuku.

Sve u svemu, nedovoljno blizu.

TIJARA ZA IGUANU ULTRALIBERALNE LJEVIČARKE

U ovoj igri pobjeđuju
radoznaliji
suroviji
i solventniji majmuni

Svijet odlazi u Prvi svjetski rat
Svijet odlazi u Drugi svjetski rat
Svijet odlazi u tri pičke materine

Prodano destileriji budzaštosti iz Čikaga

STRAH OD PRESAVIJANJA

Tahiru Mujićiću

Govorio je konusnim narječjem
malootočkog kalafata, bez
ciferšlusa na histrionskom srcu.

Napinjao je golublja jedra
na svome beskamatnom čelu
kako to samo kazalištarci znaju.

U jednoj recenziji raja,
prhnule su nesvakidašnje blage
zaporke utočišta.

JASENIŠTE PRAZNOĆE

Starijega brata moga
Voljenoga
Odvedoš zlikovci lubanjari

U polje nijemih žigova

Usmrtiše Ljubljenoga
I brata moga
Pravednoga

U meni buja drvost
Koja ne umije plakati

Niti zaboravljati

JEDNOSTAVNIJE OD SNA

Moji gromovi
Tvoje orhideje

Tvoje butine
Moje brodovlje

Moji krugovi
Tvoji mravotoci

Tvoji lahori
Moji kamenolomi

Moji sutoni
Tvoje krijesnice

Naše krasne godine

PJESNIČKA VJEROJATNOST

Netko će sigurno
užgati peludna počela
cirkuskog svemira.

Netko će sigurno
otrgnuti 48 latica
nedužne besmrtnosti.

Netko će sigurno
zasnovati azijski monopol
na rimskoj cesti.

Netko će sigurno
konzimirati oceansko pravo
golog prvopoljupca.

Netko će sigurno
dokučiti misterij neznane žene
kroz stampedo satenskih bizona.

TONZURA ŠAPATA

Tko je izumio tuš? Volio bih znati.
Higijenske horde sjevernoameričkog
pozitivizma, il' norveška sufražetkinja
dezinfekcijskog pogleda? Općenito,
odobravam tu instalaciju: vrijeme je
novac & tome slično; ali, ja sada slavim
britansku kupku od sredobjezne dokolice;
jer me dotiče julka* njene rusofile kose;
po golom vratu, neveri i transprovansi.

Želim razgovarati. O evoluciji
bezčiodnih kralježnjaka. O pjesničkim
sutonima bez staleških povlastica. O subkulturi
carinjenja teslijske kontrabande. O naviklosti na žirje *raritetnog*
potopa. Želim navrnuti akvadukt tišine u ibsenovsku sortu pomračenja.

julka (*neorus.*) – raskošan miris srpanjskih perivoja u patropolisima istočnog nebosklona

BITVA ZA BIJEG

Neka postolari sahranjuju usahle cipele
Svijet je ionako preopćenito mjesto
Sva su raskršća makakijevska svojta
Krivim slastičare

I revnosne poslužitelje na nelagodnim bušotinama

Poezija je Marijina makovnjača
Bez grandioznog dimnjaka
Vidim kako štirkaš prve kapi mirodijske oluje

Iskradimo se u lisičju noć
I užarimo neolitski sudarač usana
Sad kad su nam naklonjeni
Bogovi koraljnog zastajkivanja

OVI BIJELI SUNCOKRETI

Ne svrbe mene ni astronautski skarabeji
ni neke iduće revolucije.
Meni nedostaju tvoji gležnjevi.

Ja mogu živjeti i bez gorštačkog skorupa.
Ja mogu sigurno sanjati i bez metafizike puščanog zrna.
Meni osobito nedostaju tvoji gležnjevi.

U stanju sam razvaliti i morskog konjica – socijaldemokratskog prvaka
u trbušnom plesu. Na ruiniranoj mjesečini.
Jedini oblik razmjene koji razumijem jesu tvoji gležnjevi.

Ja neuzaludno tvrdim da kockar nisam.
Ali, sve što osjećam i imam stavljam na kolovoški žuto.
Moja duša se s lakoćom ovija oko tvojih gležnjeva.

Jer druge bjeline ja ne žedam.

PROBIJANJE PRELJUBNIČKOG ZIDA

Isprobavamo svakojake načine da se svidimo sebi.
Zato kažemo: Meni možeš vjerovati.
Usto se rijetko i nepotpuno veselimo.
Nismo ništa naučili od cvijeća.

Tko je bez ukoričene poezije neka prvi objasni
koncept sićušnog noćenja kod Thomasa Bernharda.

Otvorenim ostaje pitanje patološke virtuoznosti,
ali i misaonosti općenito,

još dok uživamo četiri godišnja doba.

WHATSAPP

Plove karamel koraci po andeoskoj flori & daklemastom
Frojdu.

Što jača zima, u zagori bolje rađaju masline. Kolokvijalno,
Slobodna na str. 8

Načas sklopim oči. Kao samoprozvan Grk i gladijator. Po obje poluosovine
Gagarinovog leta: limunskoj i zaumnoj. Mrki tonus

tonzila ništi abak labuđeg ekstrema. I jedva da je šapat.

Što danas nije tako čest slučaj. Naravno da znaš.

OD JUTROS IŠTEKANA PJESMA

Računa se s mojim dolaskom
(u povoljnijem slučaju i s mojom prisutnošću)

na dva statutarna ponedjeljka, jednoj
povratničkoj gozbi (plus
mezokontinentalni salsa party),
u nekoliko književnih dimenzija.

Odlučio sam: moje prosudbe o kvadraturi siječnja
zjapit će onom sivo ukapljenom tunelskom doslovnošću,

bez priključka za lektiru i vodu. Nalik
morlačkom bankrotu ribogojilišnih nastojanja.

I, odjednom si pjesnik. Pa kako to?

Jednostavno. Dovoljan je jedan ljetni pljusak bajkovite
miline. Pozorno motriš (i sviđaš se svom vlastitom disanju),

i to traje neko vrijeme;

i kad ti nevjeme pruži uvid & certifikat
(u splitskoj filijali puno luđe Kalkute)

gasist orkanske bjeline, ti

klimneš.

SVESLAVENSKA I PUNO ŠIRE

Aljoša je bio pjesnički vođa; duhovit, mio,
učen i nježnjikavo pobožan svat.

Štitio je sve i svakog: zaručnike, školarce, biljke, lukobrane,
amalgame, posijane vladare i neuspjele životinje.

Travnati ljudi su Aljošu rado slušali i voljeli. Naravno,
bilo je tu i onih koji su premalo cijenili sebe i svoje godove.

Takvima Aljoša nije lomio ni volju ni igračke. Usuprot,
pjevao je o krunidbi plave ruže i nomotehnici golublje kiše.
O slatkoći podnevne vatre, i blizini dobrote na svim putevima.

Aljošu je pokosio pijani gimnazijalac i recidivist
goneći očev mizogin metalik BMW

na najgnostičkijem dijelu zebre.

7 NAJDUGOVJEČNIJIH TEZA ZA PJESNIČKI OPSTANAK

Vjeruj unutarnjem znanju i slijedi ga.

Poštuj pčele. One su putokaz srca i dunjaluk jasnoće.

Pazi na želje.

Ne odaj mnoštvu umilnu algebru tišine.

Ljubi na djetinji način: petrolejkama pospane sreće
i izravnorastrčalim zagrljajima.

Poštuj planine. Često je dovoljno reći da su planine.

Pusti.

SUDOPER, SUPROTNO OD ŽIVOTINJA

Nanosim misli:-
na orionsku stijenu neumornog neba.

Dok se noć
frazeološki prikrada središtu gradske zabiti.

Rado bih vam pripovijedao o negližeu kišnih glista,
ali, u znanosti i filozofiji očito nema dovoljno snage

da se „dobrodošli gosti dolje“ poveže
sa sekvojama izvan misli.

I po tome je ova pjesma univerzalna, u smislu sudopera,
suprotno od laži sjećanja.

ZAŠTO VOLIM RAYMONDA CARVERA

Sat-dva prije svitanja,
Ray je otišao pecati, a Isus je ponovno došao
poučavati i liječiti.

Neki mag je to opazio, i obojici ponudio Pompejima izrađene
mušice. Isus se jedrenjački osmjehnuo i poklon prihvatio, dok
Carver nije.

Na sublimno kozmičkoj književnoj razini, sunce nije ništa drugo doli
vazda žareći mauzolej katalogiziranih nagona. Otuda pjesniku
vukodlačke zanoktice

i epigramski osjećaji.

Ustati prije tuge, i kroz cio povjetarac voljeti Tess Gallagher.
To je istinski unutarnji razvoj.

OVO NOVO

Sijeva zvono. Romori lektira.

To je tren kad iscrpljeni lovci i trstike
njište zajedno. Ozbiljno, zen-veseljaci

otprije znaju čiju pjesmu žirafa krade.

Što god se hvastalo pod egidom najtišeg oblika,
tvoj odgovor neka bude

iskonski.

PJESNIČKA MEĐUBILANCA

Kriv; uobražen, naivno neistražen,
urlikom postpotopne zvijeri prokrvljen,
vulkanskom harfom ugođen,
apodiktički užlijebljen, kao jastreb
na groteskno grafitnom nebu; i crv
i bršljan i stolisnik, polarni delfin
ekvatorijalne epifanije, neonski
provalnik u dnevnik korote,
magnetna igla erotski uspomognutog smiraja;
sam svoj sirup; i poklisar lavande novoga saveza,
galaktički autograf plavonokta revolucionara,
djetinjast, mio, izbavljen, i vazda sit, lahor;
i borealni konj, plav, i unisono neproslućen,
i jarko siv, u blaženstvu gromolika zaborava;
sporadično glup, prazan, i neizbježan,
kao svekineski asfaltni pokrov na Route 66;
pokvarenjak s pet brzina kukavičluka; psić,
i mačić, ako treba; onaj, koji živahno osedlava
cjelopodnevne domačice; onaj koji gazi, i njeguje,
pluskvamperfekt ljubavi; ona, koja obožava i timari
sfingu spasenja; ona koja može poderati i zlarinski tip
nihilizma; odnekud

neka prijazna toplina,
eonima prije riječi.

I BOG STVORI POEZIJU

I Bog stvori poeziju, u jednom nezamislivom, svemilosnom trenu,
Zanemariivši pritom jednu podrugljivo iskazanu želju, da to bude
Nešto istinski novo. Iz poštovanja prema
Svemirisnom Ništa.
I sazda Bog divnu poeziju, na sreću svoju, bez jušne primisli
Na pjesničke usne.
Bog, međutim, naloži Adamu, da zasadi traktat,
Nasred Božjeg vrta, i brine o njemu.
Onako kako valja brinuti, ne podliježući sumnjama.
I traktat je eonima krijepio Adamovu neosjetljivost
Na draži poezije. Iz strahopoštovanja prema
Svemogućem Tvorcu.
Bez svijesti o drugom prostoru, jutra su bila nesklona metafizici.
Tada nije bilo neprirodnih granica, između sna i jave.
Svijet ordointeligenitnih subića ne poznavашe patnju.
Ali, odnekuda je nadošla oluja, s mirisom imaginarnih travki.
I zrak bijaše prepun gole, i dotad nepozvane, naglosti.
Utihnuše u Adamu peludne turbine. Pred njim stajaše, Eva.
Trs – što rodi pobjednički osmijeh, u nebeskoj
Slatkoći grijeha.
I poezija zanese, ljubak i dvoznačan naraštaj,
Što s majčinih grudi uči, himnu zahvalnosti.

DVANAEST PLOTUNA BJELINE

Venero! unjedri me u pisanku torjačkog njuha
s prvim umorom mora
Jezik sniva
obgrlivši koljena smiraja

Istino! daruj srsima rudokopne ptice
nov povjetarac

Petrolejko! osokoli znanje o samoopovrgavanju
sitnoazijskih kondicionala

Nosorože! vrati mojim unezvijerenim zarezima
onaj prvotamniji sjaj

Zimsko zvono! othrani ružu koja će htjeti
nedonošno praštati

Pustinjo! slobodno utrži jecaje i kupi si novi
abecedarij boja

Bezubi Spliti! jednom si bio i sjeverni i južni orgazam
teniske loptice

Gospode! i Ti si neredovito pohađao osnovnu vjersku školu

Poezijo! celibatni pršiću mojih naivnih zrcala – pij!(!)

Zmijo! pocinčana carice jezgrovitih glodanja, oprosti nama
gordu potrbušnost našu

Smrti! umili se islovkanom Suncu kao čio Gospić
na minus 10
– erac

Dušo! podaj noći šifru nara
i modroj rijeci ufanje moje

KORNJAČINA MRENA

Istina je zacijelo u tami.
Od niti uma nastadoše bojazni i mačevi.
Svjetlo ne pripada sebi neponovljivo.
Pisac uvijek bezrazložno negoduje.
Izdaja je jezik lažne simetrije.

Ne brkajte sukob s grubošću.
Jer grubost pripada neostvarenosti tišine.

Sukobite se s mojim umrlim riječima.
Ne poznajem ništa izvan svitanja.

POHVALA ZBUNJENOSTI

Bespilotno te blagisiljam vakuumu nad bjelorukim gibbonima.
Smireno pozdravljam tvoja prekoriječna nastojanja
ne bi li postala cjeloponoćna i utoliko zelenija.
Draga zbunjenosti, čujemo li se?

Vidjeti stvari na umjereno razdragan način je mesožderna navika.
Na „nivou Boga“ ne postoji ništa drugo
doli umjetnost krijumčarenja. Međutim,
i orlu je potrebno društvo
kao i svakom drugom ikonoklastu.

Stopirao sam nujan zalazak sunca u zavičajnoj crkvi
s bilijarskim stolovima.
Fotokopirat ću ti sve što sam sanjao kao mandarin i neženja.
Uskoro stižu plime, kesoni utjehe i Celanove blatnjave ruže.

PREPOZNAVANJE

Vi zacijelo mislite..

. Skrenite desno, brže je.

Imate li svoje ime kod sebe?

. Zovem se Bernhard.

Od čega živite, Bernhard?

. Bio sam umjetnik.

O! Kakav ste umjetnik bili?

. Izuzetan.

Nešto mi govori da više niste umjetnik. Točno?

. Krenuo sam ispočetka.

I, čime se sada razbuđujete i uspavljujete?

. I dalje sam umjetnik.

Znala sam.

FILOZOFIJA KVANTNE POEZIJE

Istina je.

NE PROTIVIM SE

Dišem na simpatične zebrice od antikolonijalne metvice.
Dar Vere Mutafčieve. (Pogradi me po zrcalu s dvostrukim kopčanjem
i ko mati mi reče: Ti si u stanju pronaći 600 sumnji
u najškrtijim nijansama smilja.). Dušo moja,

pjesnik je motovunski dželat sa sladoledarskim kolicima. Znao si.
I ovo: Svi su pjesnici drakonski zaljubljeni u kneginju Szymborsku.
Iskonska proporcija muškarčeva zabadanja je automehaničarska.
U tome je sva divota Urlika i dekaloga.

Vera-Vera, moja obožavana & miloslutna istočnjakinja i divokoza.

Voljela me je i božanstvena Ahmatova.

Andrejček, ojasni ženi sve što gnomski zaboravljaš.
Do najprozebljeg detalja.
Jer ništa drugo i ne iluminiraš.

Osim krznenog nakurnjaka.

ONO ŠTO ME NOĆAS ČINI MUDRIJIM I JAČIM

Genom drvodjelje.

Raž za crven ruž sfinge-dojilje – i satenski vihuri
pozaspali u ruži.

Polaroid smisao za Celanov san.

I sve što vreo čaj naizust izmoliti može.

TRI STROFE ZA EURIDIKU

Lijepo je biti pjesnik. Jer pjesnik
je lađar milodarnih osmijeha.
Lijepo je biti krotak; i znati
zaviriti u srneće snove jugoistoka.

Lijepo je biti čovjek. Jer čovjek
umije napisati svoje ime ovako:
Čovjek. I tada djevojačke uši
zasvijetle kao adventski izlozi.

Ali najljepše je voljeti i biti voljen.
Jer Sunce voli i poštuje noć. Zato
mit o neugaženim stazama ne zalazi.
I nevinost će doći poslije znanosti.

EGZODUS TRUBADURSKIH DIMNJAKA

Gdje je ona prvobitna Amerika?

U zidarskoj mistici lososovih rijeka? Zaboravljena?

U psihogramaži tetoviranih snova? Reprogramirana?

U teatarskoj senzaciji hidrauličnih kvarkova? Nezasvođena?

U hibrisu oligarhijskih razmatranja o ratu i predahu? Utamničena?

U preuglađenom portofoliu bitničke protetike? Ismijana?

U transrasizmu genetički manipuliranih istosti? Zadavljena?

U off-off puritanizmu? Oživljena? Post festum?

U biosintetici izvanzemaljskih zadatosti? Iznova opjevana?

Gdje je Amerika onih najprvotnijih sveameričkih riječi?

I, u čemu je smisao oceana – ako nije sušta sloboda?

ŽENA JE AMFIBIJSKO BIĆE PER ALLUVIONEM

Više je znanja

o nevidljivim i prapovijesno određenim zbivanjima
pohranjeno u mimikriju ženskih obrva,

nego što su muškarci porušili jata drvenih i propisno udaljenih cona.
Po automatizmu zabave, dakako.

Ne želim psihologizirati o tome Zašto
muškarci tako slabo poznaju žene.
Koga žulja, nenasno, nek si uzme i pročita
kiničke studije lelujavih klasika (i nepodrežanih autoriteta)
Lawrence Durrella, i Charles Bukowskog.

Žilave predrasude, i sirove aberacije umjetničkog impulsa
jesu, bez sumnje, smeće – međutim, u kozmičkom razmjeru,
Svemir je općenito najbliži djeci.

I bonsai čempresima, gdjegod.

DAN KAD JE DYLAN DOBIO NAJPISMENIJEG NOBELA

Moj odgovor na to ispotiha postavljeno pitanje je jednostavan.
Lauerat je astralni krznaš sa žičanim kompleksom Abe Lincolna.
Dylan je mučaljiv kralj ciganski gromoglasna sitniša. Poučljiv
do paroksizma, zarana je razbio kristalne kodove kiše.
Taj Glas je posuđen od niskoprofitne željeznice. Prijateljski
raspoložene prema domorodačkim vokabularima. Odisejski
zaljubljen u ljepotu drvenasto odbačenog metala. Posve
siguran što treba činiti kad laž ogrne
legitimno ruho konvencionalne istine.
Politički protest je indosirana mjenica praznjikave slobode.
Identitet je neotklonjiva obveza i fluidni konstrukt.

A žena?

Žena je sjenovit zen vodentoranj kipuće ugone.
I više nego dovoljno. Za dobar početak pjesme.

RAZMIŠLJAM O IMAGINARNOM MORU

O bitku tisućglasno neznane devolucije.
O kaligrafiji svjetla onkraj vid-nehaj.
O svečanim bezvjetricama herojskih optoka sreće.
I duhovitom izostanku gramatičke prismotre.

Razmišljam o svijetu bez nakovnja i lolitizma.
Razmišljam o džezu i hegemoniji mekodlake domamljivosti.
I sjetvenom kalendaru punokrvne besklasnosti.
I ne zamaram se zamorom dokasna nepoučljivih.

RIS NA DUŠI

Ima li ičeg prozaičnijeg od subotnjeg neproučavanja zen priča? Topla nebeskoplava prostirka i šalica dobrodušne kave.

Iz prošlog stoljeća dopire avaž koštunjava voća i svrgnutih automobila. I sve je tiho i tako ur bijelo da žuće zbilja ne može biti.

Još nije posve jasno čija je dužnost kositi inje, i cijepati liberalizam za ogrjev. Umjetnički, ja sam manjina svoga sebeotkrića.

To je ugodna pozicija s povlaštenim izborom rizika. U noćima poput mojih, iluzije ne postoje. Ljudski je sniježiti. Pčelinji je onježiti. Umjetnički, najvažnije je prespavati Papinijanove kanalizirane oči.

NIJE SRCE ZDJELA

Ne zure dok čitam teksašku poeziju;
i lakirane bršljan-romane.

Puštaju me da puštam poludjele slavuje
iz toksičnog okna Waitsove memorije.

Lažu da me poznaju.
Moj kukavičluk je prejak

za ove samačke naranče.

ZAR NE

Zor prije zore.
Doživljaj prije igračke. Bez obvezne zamisli o sreći.
Estuarij prije filozofije.
Vokabular prije vrta.
Vulkan prije ideje napretka.
Most prije naprezanja.
oprost prije Oprosta.

Ljubav onkraj značenja. I noć onkraj značenja.
I Ti prije tebe.
I Ja prije svitanja.

Što drugo
doli poraz

svakog odustajanja.

POHVALA SKROVITOSTI

Ona je u svakom trenutku, koji odvojimo od vremena.
U boji blaga, u nakani krepka. I bajkovito neužurbana.

Bankarske tajne i politička savezništva obijedili je za
oštar i nemilosrdan muk. Dok je ona, naprotiv,
bezazlena i opuštena. I vazda se smiješi.
Kao snolovka mekorunije slobode.

Ne vole je pramci. Ne vole je saobraćajci. Ne vole je vatrogasci.
Jer otvoreno govori: *Otvorenjački intenzitet je lažan do srži.*

SPLAVARENJE PO JABUCI

Svetopavlovski sam uzdrumljen
Otpočet ću bijel ciklus onkraj
Prije i Nego

Izmirit ću se s heraldikom Mjesečeve perunike
Ni krožbukanu glistu neću odjaviti s humora i gonga
A poljupcu ću vratit dignitet djetinjeg nepoznapreznogavanja

RASPEĆE NA NULERICU

Trenutno uživa u pogledu
na svoje bakreno crvene čarape
sa uzorkom milijarderove dot com škune.

To ga čini posebnim u blagajničkim zapisima
književne iguane.

To ga čini presretnim na ivicama bočališta
manjinskih nebula.

To ga čini naivnim i kukuruzno sporednim klizačem
u pitanjima od najglacijalnije važnosti. I da, počesto je jezivo glup.
Kao ničim ulašten starorimski izdah.

Osvajač je. Po mjeri supravodljive mahnitosti. Zarulećen
u Patagoniju bez ijednog originalnog čavla.

NAJBOLJI BUREK SAM SMAZAO NA MULHOLLAND DRIVE-U

Manje stvari i svadljivih kazaljki
Molim vas

Susljedno i manje sjećanja
Ali svakako manje riječi

Manje propovijedi, i manje ključnih detalja
Više seksa, više razuzdanih lubenica

I više pozornosti prema svemu što je Čehov prešutio
Molim vas

MLAZ

Isteci iz šipka.
U zaton bez misli.
I budi jednak svemu iznova.
Jer surovo je novo jučer.

Pusti mravojeda da udžbenički nadživi
svoju saksofonsku uspavanku.
I svakako zaboravi frekvenciju
na kojoj se prostituirala samotni svemir.

Ne plači. Najmušičaviji kor anđela
ionako bazdi na beli luk i rakiju.
Na smorcu se suše čajni listići bijele laži.
Zapišaj bezbrižno tranzistorski napjev.

Baš kao trogodišnji Nietzsche.

PREMET PREKO JANJETA

Slušam kako sanja svoju snagu
Kroz blagdansko pluće svijeta
Dijelom igračka
Dijelom šiprag

Slušam kako hrabri humor delfina
Obećanjem cirkuske atrakcije
Cijelim suncem nuloglasnim
I srcem ovim suusnulim

PONOĆNA POČETNICA

A kao autopilot.
B kao badava.
C kao Cohen.
Č kao čakavska čamotinja.
Ć kao ćilim.
D kao dalekovod.
DŽ kao džambo džanki.
Đ kao đavolji đerdap.
E kao ekvivalent.
F kao fukcija.
G kao Gilgameš.
H kao Hana Davičova.
I kao Ištar.
J kao jebivjetar.
K kao kabel krivnje.
L kao leptir.
Lj kao A1.
M kao matrijarhat.
N kao noj.
NJ kao noj + jebivjetar.
R kao radar.
S kao slovo.
Š kao šala.
T kao Tao.
U kao uskotračna ulješura.
V kao vivisekcija vlasulje.
Z kao zelembaćev zaslon.
Ž kao žaoka.

I SAMURAJ REČE: FUĆKA MI SE!

Miran sam; i zato me ozima zima beskrajno poštuje.
Ne trebam se boriti. Jednostavno umnažam blizanačku vatru,
praveć sirup
iz bezzluradih ogrozda zaumne prepelice.

To više nije kolebljiva sigurnost katastarskih pjesnika.

To je zlatonita koordinacija zelotskih utiha.
Ne dotiče me monomanična zebnja kor-
tik-o-
stero-id-a.
Ne opravdavam se ni pred zidom ni pred zmijom.

I nemoguće postaje moguće.

POHVALA SENZUALNOSTI

Kad vjetra ne bi bilo, krtičnjaci bi učas opozvali nebo.
Kad ne bi bilo bočališnih leptira, iz opsežne kolonije
buldožera, zamukle bi i geotermalne žudnje.
Kad ne bi bilo lovačkog sricanja tišine, ideje bi bile
dva nepoučljiva sunca
praznookih gabarita.

Kad ne bi bilo ove odgorčene akropole, suh
luk oroza bi udavio
i vilinsko kolo i protoelemente smiraja.

Bez ove prejasne vreve, moje bi vrijeme
zobalo termine neolitske psihodelije.
A bez rosne vjere, ne bi bilo ni tebe.
Ni mene.

ORAKUL OMEKŠAN ŠLJIVAMA

O kako je tih i sjajan taj običan čovjek
što spokojno diše u osnovi ljudske veličine.

I bilo da rastrčavamo dozrele koralje sreće
po nasmiješenom dlanu,

ili uranjamo kositrenim čelom
u vademecum hladovite priče,

činimo to onim pšeničnim dijelom
naše pionirske potrage za nježnošću.

MOJE IZBORNE PREFERENCIJE

Tvoj osmijeh i kućica za ptice,
u vremenu i nevremenu, isto.

HITNA REFORMA ELITNOGA OBRAZOVANJA

Ništa dušu ne ranjava toliko

kao živčana izvedba jeseni
u lubanji klimatološkog Hamleta.

VIŠE OD IMPRESIJE

Zaljubljen kao pingvin.

ČUVENA DISLEKSIJA ZVJEZDANE PRAŠINE

U spomen T. E. Lawrence

ambulantno prekrojiti amblem
samonikle privatnosti
iz ulice Savile Row

u jedro bezvremeno bijelo
ter se otisnuti varkom
odisejskom

k svilenim gležnjevima
savršeno nedorasle pustinje

PAROVI

Slavni sedamdesetgodisnjaci i gotičke tange.
Walt Disney i konoba na ušću Cetine.
Henry Miller i fan stranica Vesne Balenović.

Franz Kafka i tarifni model Polynesia.
Ivan Tepeš i odrastanje na Samoi.
Jackson Pollock i kolovoški cajtnot.

DEPIGMENTACIJA MJESECA

Čitam

300 korisnih fraza za ugodan razgovor s vašim kućnim ljubimcom
na litavskom.

Zašto to čitam?

Dinokultura rikši se uvlači u sinuse dalmatinskoga podneblja.

Genius loci: elektropedaliranje.

Sinoć sam zaspao usred okomite bifukacije makedonske pjesničke sinode.

Kao glamurozna transilvanijska perunika. Vjerujte,

trs uopće ne zna što bi činio s glagolom *trsiti se* – ali se zaklinje
da je najtoplokrvniji ljubavni zagrljaj

onaj osmocilindrični.

PETA BRZINA

Mnogo je predstava o tome kako Bog rezonira.
Meni se ojavio u prepeglanom liku H. L. Borhesa.
Taj vrli knjigoljubac i izvrstan psiholog sjedio je
na suvozačkom mjestu. Njegov Aston Martin DB5 liliputansko plave
boje ispuhivao je izvanredno snažne literarne ambicije.

Za upravljačem je bila žena koja je Svjetlonoši slomila srce.
Dakle, preostala je samo literatura – i obljetničarski zanos

snuženih šljiva.

ŠTO NAJVIŠE VOLIM

Tuširanje.

Zaklonjen boravak u plavoj šumi.

Neužurbanu kaubojsku nabavku osnovnih prerijskih potrepština.

Jesenju sonatu (na vrhuncu ljetnje idile).

Herojske snove, tipa: pomoć na cesti atipičnim ruskim kneginjama (negorštačka verzija!).

Volim Liku.

Volim jedrenjačku magiju.

Volim Blaženu Djevicu Mariju.

Emila Zatopeka. Ali i obične lokomotive.

Sufijsku fiziku elementarne nježnosti.

Amfibijsku tvarnost drva.

Nikolu Teslu. Iz biljarske faze.

I glazbu samoopozvanih slavuja.

MEĐUSMISAO KIŠE

Skidamo se znački.
Uz finu dozu nespretnosti.
S puno filmografije štitimo prioritet želje.
Poljupci pljušte.
Toliko pljušte da nas udaljavaju od zvuka.
Vodimo nečujnu raspravu o kiši.
Ako kažem: kiša ko kiša.
To je izdaja skrovita značenja.
Drugo je pitanje što nagoni muškarca da to čini.

Noćas budimo tihi i zahvalni: razdajmo se x-u
leopardove kože.
Ovo sam jamčio i prije: svaki oblutak u mulju
panti svetu bespridjevnost planine.

ANTROPOLOŠKA KOLEBANJA

Čovjek je životinja s novčanikom.
Čovjek je čovjeku muk.
Ovo nije pjesma.
Ovo je apoteoza stakleneke ljutog ajvara.

Na sam spomen tvoga imena,
moja duša poskoči na sljeme oraha.
Neka netko drugi razori Kartagu.
S neparnim brojem anđela u dahu.

Ja ću dotle pratiti tuareški vodostaj naranči.

PRVO KUPANJE

Znači podleći utvarnoj onomatopeji smokava
pod repom avionskih motora
Znači premetati molekule Venecije po plavim
krtolčićima tišine
Znači oponašati kraul i ljubiti tvoje
ronilačke vjeđe
U zamišljenom zenitu

Znači otpustiti stisak transsibirskog maslačka
Znači izmaknuti bojovnoj opuštenosti
kupališne perspektive
Znači dati agreman hermeneutici gromoglasne
šutnje
Znači nanovo izmoliti tvoje ime
Kao urotnik protiv radne subote

I reći pjesmi
Sada budi mirna

ILUMINACIJE, ULJUBLJENE ŠUTNJE, OKSIMORONI TUMARANJA

Može li šapirograf-zajednica biti autentičan tumač svoje zadriglosti.
Kit to može. Bijeli, pogotovo.

Može li socijalizam odnijemiti *rigor mortis* izborne prevare.
Marx je to znalački izveo. Kropotkin svakako.

Može li ponešto kompleksniji jezik oponašati zvijer u podne.
Heideggeru je to uspjelo. Spasitelj je nenajavljeno preležao gripu.

Mogu li dva jednokajganasta pastira docrtati mraku osmijeh
limesnog pašnjaka.
Umakni četvrtoj strofi! To je prva zapovijed ljubavi.

U travnju mladunče divljeg trena sviće navrijeme.

OLUJNI INTEGRITET ZALJUBLJIVANJA

Netko umalo bezvuk, i jako jako srdit
obijedio je osjećaj zaljubljenosti.
Ne gubi čovjek razum zaljubljujući se.
Nego razumu pronalazi sjajan posao.
Svaki zaljubljenik učtiv je kao pustinja.
Ali, nanjuše li zavidnici taj slap najumilnije vode,
umah će nahuškati izgladnjele pse tuposti. Stoga,

zaštitite olujni integritet zaljubljanja,
u svakoj zgodi i nezgodi.
Jer, kad stignemo pred sudište Srca,
jedno je sigurno: Ona neće ništa pitati.

TI DIVNI NEČUJNICI

Njegujte svoju sramežljivost.
U tonalitetu koji veselo ugošćuje potonule galije.

Neka vas preteknu prizemni ljudi prestiliziranih palatala.
Vi ste mezimci jutarnjih zvijezda.
U vama nema ničeg osornog i navijačkog. Leptiri vam odaju

olujne zaporke ljubavnog utočišta.

Točno je da novac znade lagati bez laži.
Ali, vi ste sigurni u vašem plesnom zagrljaju.

ADELE JE BOŽANSTVENO IZRAVNA

Zaklinjem se
da odavde mogu čuti
tvoje paperjasto srce.

PRISEGA UNUTARNJEM DELFINU

Pred licem oceana stoji divna žena
Sva u vlasti čistog bivanja
Njeno disanje je čulno & vinogradarski produbljeno
Ocean je napučen veselim i uhranjenim slovima
To joj omogućava da savršeno ovlada šutnjom

Bilo bi lijepo biti
cijenjena spisateljica s kubanskom adresom
pomisli krasotica

uz malu pomoć odbljeska
s površine posrebrana upaljača

ČETIRI ISHODIŠNA PITANJA POEZIJE

Što je jezik?

Čija je noć?

Otkuda smisao?

Koji je najvažniji naglasak šutnje?

MORMONSKA KRIŠKA VJETRA

Sijeva. Priroda je praktična i velikodušna.
Nebo je tako ženstveno.

Vegetaciju je spopala neka klerička ustegnutost.
Bitni mirisi otkazuju brojčaničku poslušnost.

Ova noć je stvorena za ljubav.
To na osobit način osjećaju proročice i drvodjelje.

Rijeka je nedovršen sonet s mnoštvom kljova.
Moj radio održava higijenu spolovila glagoljaškom konopljom.

Ko god je osmislio ovaj rebus od gline i smokava,
mahnito je optimističan.

SPOKOJNO SNIVAŠ NA MOME SRCU

Tako je najljepše izučiti lončarski zanat.

NIJE TAMA KRIVA

U ljudima je mrak. I žaoka
providurskog kopita.
Tama je otmjena. I zato ne podnosi
komparaciju otmjenosti.
Mrak u ljudima je nazadan i protuliteraran.
Mrak je ekran.
Mrak je uvijek ekran.
Tama je dojila Otela.
Da bi joj to majmunče naposljetku odgrizlo
sniježnu granicu.
Mrak je korumpiran magistrat i žestok navijač.
Tama je kozmička trstika i baletna publika.

Tama je ono
čime te sveudilj dotičem.
I dok je tomu tako
ni đavo ti ne može nauditi,

voljena.

POČELO NJEŽNOSTI

Pokušajte ne brutalizirati brutalne sile prirode.

ODMORIŠTE MOSOR

Na povratku iz zemlje misnog vina
i večernjih autodijelova

sretno istobolčeni hodočasnici degustiraju
kozji sir
travaricu
i kroštule

Uz šibenski gospel Mate Miše Kovača
ja samurajski izvikujem tvoje ime

TVOJA OKA DVA

Manastir u desnom.

Sokola doje ikrom trafostanice, u lijevom.

ČISTA NOĆ JE RIJETKOST

Pustinje su dekontekstualizirane.
U korist ničeg.

SUSPICIOUS MINDS

Investiraj u simbiozu Hemingwaya i paških vezilja.

PLEONAZAM PTICE

Jednostavno budi.

ORTOPEDIKA KORALJNOG GREBENA

More i kozje mlijeko vode porijeklo od pjesnika.

ČEŽNJA ZVANA TRAMPOLIN

To izgobljen biskupski štap reve.

BRUNO SCHULZ

Hipersenzitivan i misaono razularan pisac.
Oniži muškarac cimetnog srca. Poočim ideje
estetičkog gigantizma.

Židov. Zlokobno zaljubljen u silinu nježnosti.

Himeričan učitelj iz provincije. Ujedno mazohist.
Fanatik književnosti. Elita ga je kradom čitala i astigmatično
uvažavala. Gombrowicz kaže: *da je bio najeuropski knez koji putuje
inkognito.*

Ali Witoldu ne treba vjerovati.
To naučiš na prvom preookeanskom putovanju.

Po pitanju Schulza,
svaki će literarni kozer rado posvjedočiti
da se književni sladokusci dijele u dvije jarosne skupine.

U jednoj su oni koji jako cijene Schulzov genij.
U drugoj su oni koji ga apsolutno ne podnose.

Što se Bruna tiče,
njega je jedan nacist ustrijelio na ulici.
Kao psa.

DOBAR POSAO NA ZEMLJI

Dušom plesati.
Umom praštati.

I povremeno pretočiti

saharsku kišnicu
u nasmijane riječi.

ZAŠTO TOLIKO VOLIM JOHNNY CASHA

Johnny Cash je postojao milijunima godina prije otkrića srebrne mamuze i koncepta nanosekunde. To je prvo.

Gospodin Cash je bio onaj šarmantan sladoledar koji mi je jednom kišovitom zgodom rekao: „Sine, oživio te je cigaretni glas ispunjen ljubavlju. Pjesma i ja smo se Bogu hrapavo molili.“

Volim Johnnya jer u njegovom glasu nema častohleplja. Johnny Cash pjeva kao ptić koji se veseli toplini. Njegova je poezija kći Nevjerice i Oprosta.

Johnny je famozan kauboj s džez mozgom prerijskih proporcija. Njegov umirujući ton veliča lunarni ciklus ženine želje. Njegov umirujući ton poštuje unikatan raspored njezinih unutarnjih soba (i glasova).

Johnny Cash je dokaz da svemir nije pust i bezobličan.

URLIK IDEALNE MARGINE

Ne znam. Mogu samo nagađati kolika je bila preciznost
Upojmljivanja, i iznošenja ključnih iskaza
Pećinskog čovjeka. Slutim da bi i umniji drevni Grci ostali
Zatečeni. Ne tvrdim da bi u stanju šoka čupali
Kiničke instalacije svojih političkih institucija. To ne! Ali,
Da bi virilnome konceptu tragedije dali
Mirišljavije frizove, to držim vrlo
Vjerojatnim.
Vjerujem
Da prodor velike umjetničke paradigme
Zapravo
Uopće nije prodor.
O čemu zorno svjedoči bol u Božjemu meniskusu.
Znam pouzdano da je pećina rodno mjesto glazbe.
I da je
Tijesno povezana s kišom. Kao i sve revolucije
U ostalom.

IRENA

Ti si Neptunov trozub što naglas pogađa bit
Ove volooke dokolice.

Riječ-dvije o tvome osmijehu.
Tu je lirska protežnost mongolskog ne-carstva

Sretno pronašla svoj
Zvezdan smiraj.

ALFA VUČICA HRVATSKE POEZIJE

Snivaj spokojno, sunašce zlarinsko.

Tvoje zjene se ne toče na piromanskim crpkama
u bezokusnom svijetu preplaćenih porno igračaka.

POHVALA LAKOĆI

Duša priznaje da s njom najradije čavrlja.
Punina joj glača blagdansko ruho.
Pjesnici je s ponosom predstavljaju svojoj ozbiljnosti.
Zaljubljeni joj daruju stručak mjesečevih ljubičica.
Jedrenjaci joj posvećuju traktate o istežanju smijeha.

Ona će pohvale razdijeliti mravima i afričkim pregaocima.

POSUDBA ČAROBNE KONJICE

Često sam bespomoćniji od zvijezde u preglasnom dvorištu.

TRI RUNDE NALIK BOKSU

Najviše volim prejasne misli.

Zatim gorštački situirana jela.

Volim i zaobalno obilježene zavodnice i njihov doživljaj jednostavnosti.

Više volim slatkovodne breze nego preglumljene čemprese.

Jako volim samouke oblake.

Volim i radio, i njegove zagonetne bore.

Volim imaginarni umnožak tetrijeba i željeznice.

BALL AND CHAIN

Čudan je ovaj utorak.
Nikad dulji interval iguane.
Automobili se samoozljeđuju.
Olovke se kvare.

KOMPLICIRANI ODNOSI

Toga nema među pčelama.

Toga nema u ljubavi.

Mostovi ne znaju za komplicirane odnose.

A ni lavine.

Komplicirani odnosi lažu o sebi.

Komplicirani odnosi lažu o drugima.

Komplicirani odnosi jutru krađu dražest svitanja.

Nas su osudili u odsutnosti.

IT SORT OF JUST HAPPENS

Svibanj je ježurav svat.
Moj davno izgubljen glas.
Svijet u svibnju nije sitničav.
Svijet u svibnju je drzak i kamatonosno vješt.
Svibanj u strašne svršetke dosipa žar i tako razgrće strah.
I smokve bez sidra progovore neizbježnom ekstazom.

Mimoišli smo Kafku ua isteku travnja.
Samoopožareni genij je obnevidio od tronutog svibnja.
Netko je provalio u plenarnu noć i ukrao Franzov
jutarnji tonik od drvosječnog stida.
Ne mogu se zakleti da to nisam bio ja.

PJESMA IZLASKA

Moli onako kako ptica moli u gnjevnom oku oluje.
Ljubi onako kako nebo ljubi podložene uzdahe.
Piši onako kako šaptom izgovaraš najmilije ime.
Pleši onako kako lišće podučava ljetopisce čekanju.
Diši onako kako nalaže kiropraktika oceanske žudnje.
Snivaj onako kako predvodnik čopora obuzdava demokratski proces.

Voli onako kako vole žene u suptilno nedovršenim zagrljajima.

RAZNOBOJNIK

Pita ugledni književni kritičar proslavljenoga pjesnika:
Molim vas, možete li izdvojiti iz svojega opusa samo jednu riječ,
onu najmoćniju, onu koja do srži rasvjetljuje
vašu poetiku i vaš pjesnički svjetopogled?

Mogu: rukicu!

JUTRO

Gledam jednu najprirodnije crnokosu ženu
kako boji nokte u versajsko ljubičastu
na nogostupu ispred djetinjeg vrtića
u Ulici Bruna Bušića.

To Bog upo uzbrdice
ponavlja

da je kozmetička sila neumoljiva.

MONOGAMNA BIĆA

Sve bučnije od jednoga plovka vrijeđa i ozlijeđuje riječni tok.

ČINČILE NA ČINELE

Ovdje oštećene i odbačene igračke prezimljuju.

I ptici je teško, izlepršati, ovako pusto mjesto, bezbeli.

Ovdje cijene ispoljavaju svoju silovateljsku ćud.

Ovdje ništa ne započinje.

Ovdje bjeline vrište kroz stenografske bilješke andeoske zubobolje.

Ovdje ne mogu čuti tvoje obezimenno srce.

Ovdje, tako nemušto, umirem.

PISATI PROZU

Meši je trebalo, kako sam kaže, dvadeset godina da iskuje jezik kojim će napisati roman *Derviš i smrt*.

Ja, s nepune pedeset i tri, konačno se upoznajem s bezumno golom rečenicom.

BEZ NADNEVKA

Veličam orkansku snagu spontanosti.
Odobravam laičku funkciju intimnog razgovora.
Odobravam i šaljiv gubitak blagdanskog kišobrana.
Prestrašna je moć prihranjena u jeziku poezije.

Potiho zavidim ovom bilju
što ne zavidi nikom. Čak
ni gologlagoljivom vjetru.

I led bi kopnio znatno mračnije (unedogled), da
Gospod moj ne reče: *Smijeh ti dadoh, da budeš,
vazda sa sobom.*

MOJ ODNOS S BOGOM

Isus Krist je moj intimus.
Podučio me je ljubavi prema nedovršenom.
Podučio me je strpljenju onkraj sveg junačkog.
I kako se čitko predstaviti u prisustvu tajne.

Ne pristoji se govoriti da Bog gubi
savršenu koncentraciju u prijelomnim intervalima
ljudske povijesti. Bog je i Marxu – tad još čistom idealistu – šapnuo:
Karl, to neće biti dovoljno.

Svaki slobodan trenutak Bog provodi
igrajući stolni tenis s ateistima. Isprva je bilo čudno
vidjeti da se igra bez loptice. Ali u tome je počelo plesa.
Općenito.

ULIKS

Žudnja je sad u poodmaklom stadiju jednostavnosti – volim ju!
i tu se svašta da učiniti

i rekao sam da hoću Da

PSALM

Bože! Bože! koliko ljupkosti, u jednostavnom trenu...
Trebalo samo odložiti pomičnu mjerku. I vremenu
izmaknuti lupeške šale s pregrijana čela.

Bože! Bože! koliko svitanja, u mirakulima nježnosti...
I sva je hidraulika sigurnih kuća u tome. Doživjeti
čisto ispunjenje i prije rođenja želje.

Bože! Bože! koliko spokoja, u zagrljaju njenom...
Ozviježdeno disati, ježa uzbuđena ne dirati. Nepomično
letjeti – i otajni jezik cvijeća oslušivati.

KAD NAPUSTIŠ POTRAGU ZA KOMPLEKSNOŠĆU

Naprije ugledaš ženu
Kako dijeli svoj doručak s bezimеном шумом

Muškarac si
Prisegnut rijeci
Bez zaveslaja riječi

Poliglot si
Odabranik tišine
U službi peludnog vriska

Ljubavnik si
Pobjednik nad algebrom
I vjeran podanik blizine

RAVEL

Totalno polomljene vjetrosjemenjače
I plombirana nebesa bez kršćanske propulzije
Šakanje mitomaničnim stereotipima
I brutalne deložacije pameti
Kapilarna prostitucija tijela i duše
I plimni val glembajevske sudbene logistike
Sindrom pogrešno usmjerene frigidnosti
I druge ofanzive protiv žena
Mordorska znanaost u službi mordorske geopolitike
I muklo odstupajuća kultura

I što sad Ravel ima s tim

KAZUJUĆI O LJUBAVI KARLO B. NOWACK STIŠAVA PIJANE ALJAŠKE LOSOVE

Karlo je gladan ljubavi i to je monsunska činjenica
Nowack je nabrijan bubnjar sa stopalima tokijske gejše
Zapanjujuće slobodan od turbomemljive tiranije Vokabulara

Ne znam što bi imalo značiti ono B
S točkom na zatku
Možda islovkan obelisk bespomoćnosti

Kad Karlo kaže da u trijeznim intervalima
Čuje brujanje umirujuće zemlje
Ja mu vjerujem
Premda pijem gnomski neusplahirenu vodu i arteškim poluosmijesima
Stišavam nezdrav strah od pijanih supatnika

Galerija kluba Ghetto ispunjena je do svežareće travčice
Gomila na gomilu naviklih ljudi od kojih poznajem samo
Franka Željka Marija i Anteja

Franku je jetra otišla k vragu
I sok od brusnice je nužna obrana
U ime i za račun Preostale Poezije
Željko je moderator pjesničke večeri šolohovskih živaca
Marija silno zabavlja agon somnambulne izvedbe
Antej uprizoruje život Homera u mladosti kao i obično

Pred sam kraj otišao sam na pišanje
Zabranjenim smjerom
Slonovskom sentimentalnošću kroz skladište
Svega što mi dokazano škodi
I ta mi nesmotrenost nije dala spavati

Noć sam probdio zureći
U pčelinje okice Karla B. Nowacka
Navodeć vihor
Na mrske vezove neoplovljenih butina

TAJNA BUŠMANSKE ČIPKE

Suzani Matić

Tamo su vezilje izdržljivi muškarci
Plete se na lovčevom potiljku
Nitima bosonogog sunca

Vatra je pramajka blizine
Zagonetka i ulov pripadaju obitelji
Tvrdo i meko u vrtnji su jedno

U otvorenosti nema divljine
Glad je zmijski dijalekt sebičnosti
U prirodi nema natprirodnih moći

Ljubav je umjetnost suočavanja sa smrću
Ljubav je voda čistoga zajedništva
Čuva se u ljuskama nojevih jaja

DVIJE STROFE

Krvario sam nad Celanom.
Nepoderiva je to činjenica.
I samo sam Kristu povjerio svoga Isusa.

Čuo sam tvoje srce u tvornici imaginarnih igračaka.
Puno prije najtalentiranijih sisavaca.
Ja i ne znam za drugi način da se umoli san.

BEZ BRONHITISA

S tobom je drukčije.

Ti si ta koja će me vezirskim pismom ubiti.

I biblijskim stratosuficitom uskrisiti.

Dao bih svoju ozonsku biblioteku i svu Liku
za jedan tren tvoga paperjastog spokoja.

Toliko se naimelavine ne bojim.

SMETANA

Svaka je rijeka povlašten topos identiteta.
I nije zgorega suh jezik uma podsjetiti na pticu
Što presmiješno kraljuje na bakrenoj obali Ilirika.

Bog se osmjehuo Blaženoj Nježnosti
U štalici kakve ovdje dugo već ne proizvode.

J. S. BACH

Njega
redovito
slušaju

svi koji pišu za pjesničku nadnicu.

To je glazba koja vještači balistiku crkvenih zvona.
Dok jainim stanicama indosira ljepotu i zdravlje.

Tužno tunelče morževi porezne reforme.

NIETZSCHE

Zbrinuo je nježne i izmjenične struje
Onesviještenog juga. Do obrva uronjen
U glazbu hiljaduolujnog samoosporavanja.

Vrag je u taj fanatični furor stvaranja pohranio
Švapski zagriz jaguara. Ne bi li zaveo nježnost ženskog
Odricanja. U pčelinjoj fisiji ponoćnog sunca.

ASTEČKI ZRAKOPLOV I ŽENA BIFOKALNIH TREPAVICA

Ljubav je paška đurđica s mornarskim šakama.
Školjke su se uspentrale na svilen vrh jezika.
Strašno budne zvijezde isklesale im ozime vjenčanice.

Zima je izvirila iz sinusa trigonometrijske ptice.
Niz cestu klopara baletna sjenka mističnog iskustva.
U klarinet prhne jato srednje uplašanih striptizeta.

DAMASK KAO BOLEST I METAFORA

Slupao si motorkotač o zid vertikalne pustinje. Tako bijesno
Da su ovce poispadale iz obdukcijskog izvještaja.
I da si kojim čudom ostao živ, posvjedočio bi
Da slina smrti vonja na studen ugašenog magneta.

Nosio si šal od slavujeve andropauze
Kao grobni kamen povlaštene klase.
U tvoje obrazovanje za elitnog kartografa
Ugrađena je tajna zaumnog sporazumijevanja.

Počivao u tutnjavi koja se ne da zaklamati.

VAŠE NAGRADNO PITANJE GLASI

Postoji li išta otužnije od čempresa napudranog cementnom prašinom?

RIJEČ-DVIJE O NIJANSI KOBALTNO PLAVE

Svi su slavni vojskovođe болоvali od magarećeg kašlja.
Svo vrijeme osim u glacijalne sate najžešće bitke.
Kad te protrese i ozari azimut kukuruznog osvita,
Vrijeme je da požuriš i uskočiš u subliminalni vlak.

Oluja je zaljubljena u zrcalni vortex bijelog bizona.
Betlehem je posvuda i grom ulijeva strahopoštovanje.
Premda ne pamti fizionomije budućih zastranjenja.
Možeš zaustaviti bol u uplakanim stopalima.

Samo dopusti da ti izrastu harmonikaška krila.

RIJEČ-DVIJE O NIJANSI NEOSTAKLJENO ZELENE

Antropologija je znanost o čitateljskim navikama zelenookih krasotica.
Sugestivna moć njihova ibsenovskog vida nagoni i more
Da šašavo odbaci svoj azurni svlak i jednostavno
Ušeta na godišnji psihijatrijski bal.

Uz nasade oleandra čovjek lako nauči biti sretan.
Vječiti školarac će rado odabrati životnu družicu
Koja zna ispeći dnevnik.
I koja zna pilotirati džunku.

Neostakljeno zelen je i znoj zavjetne pobune
Protiv monetarnih Mletaka i krivotvorenih Osmanlija.
Način na koji taj znoj snubi sumrak u iluminacijama Jacksona Pollocka
Za mene je i dan-danas kanon dispečerske izvrsnosti.

RIJEČ-DVIJE O NIJANSI SAHARSKO CRVENE

Zamisli jednu vrlo visoku i maorski plosnatu poluplaninu gromadnog tipa,
Koja se uzdiže usred longitudinalne i beskrajno slobodne šume.
Na vrhu te oksimoronske prvosvećenice zaravan je, površine
Ne veće od nekih petnaestak nogometnih igrališta.

A sad zamisli protupožarnu osmatračnicu na samoj ivici.
Vješto zabodenu u crven kisik uprisutnjenog Boga.
Izvana podosta jednostavnu a iznutra znalački namještenu
U izmagličastom stilu ugledne londonske urarske dokolice.

Čuješ li subkozmičko disanje kanadske poezije XX. stoljeća

MEDITACIJA O SPLITSKOJ LUCI

Poklisar Narodne Republike Jeseni
teledirigira narančasti gliser
podno indiga galebovih krila.

Krasni altovi i soprani gnječe
imaginarno grožđe.

RIJEČ-DVIJE O NIJANSI ŽARKO ŽUTE

Lepršaš, u panularnoj tabakeri zlatnog Praga.
Panonična lapisova stapka, trocistički oduševljena
I kao od disleksije odvaljena.

Imponiraš, paunskom intuicijom o narednim skretanjima.
U štiklama boje marokanskog vina.
S nasukanim galijama na cezaroslavističkim usnama.

Nestaješ, u kapricioznom oknu stršljenova srebra.
Vjerna vjetru što bigliše nad zvonicima
Raspomamljenima od crne kiše.

MUŠKARAC ZA TEBE

Otvoren kao gola žarulja s pjesničkom niti
Na plafonu još neofarbanog užitka
Kozmički inteligentan i sumjerljiv s četiri
Godišnja doba
Mistik tvoga ciklusa i ratnik tvoje ugode
Blag i prostodušan kao drvo za ogrjev
Sućutljiv kao petrolejka
I jak kao sunčev sjaj
Škakljiv kao apokrifno jedro tišine
Protuslap u pejzažnoj ortodoksiji tvoje svekrve
Samuraj tvoje sigurnosti i kulinarski mag tvoje
Taksativne dokolice
Bespoštedan krvotok očinstva pod lavljim tlakom
Izvrstan poznavatelj majčinske flore i faune
Tvoj ljubavnik u noćima polarnog svjetla i ekvatorijalne tame
I zaseban i tvoj
Kao nitko tvoj
Privrđen vjekovječnoj nježnosti
S bogoplamtećim razlogom

MJESEC U LAVICI

Gola

S raspoloženim Sokratom pod lijevim pazuhom

U najtišem od svih svjetova

Ona je ikona težačke časti i prvoudomiteljica

Majestetičnih zbivanja

U njenim majčinskim zjenama mitari se

Apostaza koraljnog klavira

Njene usne su najbolja knjiga koju je smrtnik

Ikada ukrao

Tvrđim to gordo i bez okolišanja

NEŠTO KAO OBEĆANJE

Izađi iz povorke deprimiranih pingvina
I prokaži mi lopovluk najhrapavijega stida

Podučit ću te mudrosti borovih iglica
Na vulkanskom jeziku kruškolikog zatona
Ljubav je deistička os arahnofobične planine
A Venecija tone s neokajanim razlogom

I poezija se rađa s patentnim zatvaračem
Nauštrb krila izbetonirane nutrine

Iscjeljivati znaju samo modro neizvagane oči
Jer riječi su ionako električni podizači magle

SNAGA IZRAVNE NAMJERE

Zakupio sam Hopi visoravan u Lici
Uzgajat ću ozimu poeziju
Duh mog dobrodušnog oca darovao mi je polaroid-bicikl
Nastambu za orhideje i vrtić za polarne zagrljaje
Kaže da je uvijek vjerovao
U šesto desetljeće moga života
Stanovat ću na čeličnim nervima torjačke izravnosti
Šumu ću draškati herbertovskim tautologijama
Osama i polonistika skladno šute zajedno
Hranit ću se neeuclidskom progresijom tvog osmijeha
Pobakrit će sve apokrife kristalnoga naraštaja
S mahlerovskim pouzdanjem u sve što valja
Zakopati u zvono

PRIČEKAJTE DO JAVLJANJA OPERATERA

Radim kao psihoterapeut miniranih taksista u noćnoj smjeni
I ta slutnja da sam dostojan hitnoga poziva
Otvora mi plombirani pretinac jakobinskog neba
Po kom galebovi uglazbljuju zlokoban pasijans
Kao reciklažni svodnici klerikalnog nokturna
Jesam li sretan

Dvogrbe ljubavi i lađe usnulih zemljaka
Opremio sam navigacijskim floskulama
I štapovima za nordijsko osamljivanje
Iz pijeteta prema Raspetom umjesto mene
Jesam li otkupljen ismijanom krunom dobrih ljudi

Radim kao prevoditelj bibliotekarskih dalekovoda
U milogledim zaselcima priprostih skretničara
Kradući darovanu energiju pastirskog jutra
Istim riječima kojima te milujem
Hoću li umarširati u antologiju poniženja

Pamtim zelembački prikaz pjesničke smrti
U nepresušnom osmijehu mlade kaluđerice jezerske ljepote
Na mirnodopskom željezničkom kolodvoru
Tijekom rodbinskog hodočašća u vjekovječnu Liku
Hoći li ikad više šarane podučavati oprezu
U crnkovićevskoj inscenaciji jeruzalemskog počinka

MOST

Znati da si voljen
Znati da si voljena
To znači biti bijel kamen
U zamislama Hajrudina graditelja